

възрастни. Женитѣ обикновено се купуватъ, и то на твърде висока цена. Не сж рѣдки случантѣ, когато и момата може да си купи мжжѣ.

Вѣнчаването е много просто. Щомъ се вѣнчелятъ отъ главатаря или отъ свещеника, младоженцитѣ си отиватъ всѣки у дома си и стоятъ при родителитѣ, докато не се съгради за тѣхъ особна кжща.

Преди да ражда, жената се крие въ гората, понеже се смѣта за нечиста, и се връща въ кжщи, следъ като изминатъ 40 дни отъ раждането. Тогава я посрѣщатъ тържествено и принасятъ жертва въ нейна честь единъ биволъ. Когато умре единъ отъ съпрузитѣ, тѣлото му се заравя въ кжщата. За умрѣлия се сѣе една нива съ оризъ. Тѣлата на нежененитѣ не се погребватъ, а се изнасятъ въ гората и се оставятъ тамъ на произвола на звѣроветѣ. Когато умре мжжѣтъ, най-голѣмиятъ останалъ братъ наследва вдовицата и децата.

И животнитѣ тукъ сж нѣкакъ по-особни. Въ горитѣ на Суматра има безброй видове маймуни. Едни отъ тѣхъ сж добри и търпеливи като нашитѣ магарета. Туземцитѣ ги каратъ да имъ бератъ кокосови орѣхи. Тѣ ги връзватъ съ връвъ и ги пускатъ да се катерятъ по дървото. Ако маймуната не иска да кжса и да пуца орѣхи, биятъ я, и тя най-подиръ скланя да изпълни волята на стопанина си и хвърля на земята орѣхитѣ.

Чудни сж и ношитѣ на Суматра. Когато се спуснатъ първитѣ сѣнки на здрача, нощнитѣ насѣкоми почватъ да пѣятъ. А безбройнитѣ жаби въ блатата се силятъ да надпѣятъ насѣкомитѣ. Има единъ видъ жаби, чийто гласъ е чистъ като чуруликането на птицитѣ.

Преди години всѣки чужденецъ, който се осмеляваше да посети тая страна, бѣ изложенъ на опасностъ да бжде опеченъ живъ на рѣженъ. Сега не е вече така. Градоветѣ покрай брѣговетѣ на Суматра сж доста добре уредени, иматъ добри пристанища, които се посещаватъ отъ корабитѣ на всички народи. Въ столицата има вече училища, болници, сиротопиталища, добри хотели и гостилници за чужденцитѣ. Тѣ не сж много хубави, но се пакъ пжтникътъ може да намѣри добра храна и спокойно легло.